

Brüsszel, 2014.11.28.
COM(2014) 905 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A
TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANKNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI
ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK, A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK ÉS AZ
EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANKNAK**

A gazdasági kormányzás felülvizsgálata
Jelentés az 1173/2011/EU, az 1174/2011/EU, az 1175/2011/EU, az 1176/2011/EU,
az 1177/2011/EU, a 472/2013/EU és a 473/2013/EU rendelet alkalmazásáról¹

---

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 16-i 1173/2011/EU rendelete a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről; az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 16-i 1174/2011/EU rendelete a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről; az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 16-i 1175/2011/EU rendelete a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról; az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 16-i 1176/2011/EU rendelete a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról; az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 8-i 1177/2011/EU rendelete a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról; az Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i 472/2013/EU rendelete a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euróövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről; az Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i rendelete a költségvetés-terv-javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről. Jóllehet a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelv részét képezi a hatos csomagnak, e felülvizsgálatnak nem tárgya. Az irányelv eltérő menetrendet követ, amelynek értelmében a felülvizsgálatot 2018. december 14-ig kell elvégezni.

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A
TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANKNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI
ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK, A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK ÉS AZ
EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANKNAK**

A gazdasági kormányzás felülvizsgálata
Jelentés az 1173/2011/EU, az 1174/2011/EU, az 1175/2011/EU, az 1176/2011/EU,
az 1177/2011/EU, a 472/2013/EU és a 473/2013/EU rendelet alkalmazásáról¹

---

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 16-i 1173/2011/EU rendelete a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről; az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 16-i 1174/2011/EU rendelete a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről; az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 16-i 1175/2011/EU rendelete a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról; az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 16-i 1176/2011/EU rendelete a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról; az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 8-i 1177/2011/EU rendelete a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról; az Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i 472/2013/EU rendelete a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euróövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről; az Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i rendelete a költségvetésiterv-javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről. Jóllehet a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelv részét képezi a hatos csomagnak, e felülvizsgálatnak nem tárgya. Az irányelv eltérő menetrendet követ, amelynek értelmében a felülvizsgálatot 2018. december 14-ig kell elvégezni.

1. BEVEZETÉS

Az Unió gazdasági kormányzási rendszerében a gazdasági és pénzügyi válság által felfedett hiányosságokra válaszul az EU számos különböző intézkedést hozott a gazdasági kormányzás megerősítése, a tartós konvergencia, továbbá a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés érdekében. Ezen erőfeszítések között központi jelentőséggel bírnak a „hatos”, illetve „kettes csomag” néven ismert jogalkotási csomagok. Az említett csomagokhoz tartozó hét rendelet képezi a felülvizsgálat tárgyát². Az egyikükre, a 472/2013/EU rendeletre vonatkozóan az első felülvizsgálatot a Bizottság már 2014 februárjában közzétette.³ A jogszabályok a Stabilitási és Növekedési Paktum szerinti költségvetési felügyelet megerősítésén keresztül a gazdaságpolitikák szorosabb koordinációjának megteremtésére, a makrogazdasági egyensúlyhiányok tekintetében új eljárás bevezetésére, a pénzügyi stabilitásuk tekintetében nehézségekkel küzdő országokra vonatkozó keret megteremtésére, valamint az európai szemeszter formájában megvalósuló integrált gazdasági és költségvetési felügyelet jogszabályi kodifikálására irányulnak.

A felülvizsgálat keretében mérlegelt legfőbb kérdés, hogy a hatos és a kettes csomag által bevezetett új szabályok milyen mértékben voltak eredményesek a kitűzött célok elérésében, és mennyire járultak hozzá a gazdaságpolitikák szorosabb koordinációjának előmozdításához, illetve a tagállamok gazdasági teljesítményének tartós konvergenciájához, továbbá sikerült-e ezzel párhuzamosan eleget tenni az átláthatóságra, a hitelességre és a demokratikus elszámoltathatóságra vonatkozó szigorú követelményeknek.

Tekintettel a rendeletek eddigi rövid alkalmazásából nyert tapasztalatok szükségére – a hatos csomag 2011 végén, a kettes csomag pedig csak 2013 közepén lépett hatályba –, az eredményességükre vonatkozó megállapítások csak korlátozottan vonhatók le. A vizsgált időszak nem csupán rövid, hanem egyben súlyos gazdasági válság által jellemezhető időszak is. Emiatt a szabályok rendes körülmények között történő tesztelése még nem volt lehetséges.

2. A RENDELETEK EREDMÉNYESSÉGE

A következő alszakaszok az egyes rendeletek eredményességével foglalkoznak abból a szempontból, hogy az új gazdasági kormányzásra vonatkozó jogszabályok témák szerint elhatárolt különböző elemei tekintetében mennyire sikerült a kitűzött célokat elérni.

2.1. *Költségvetési felügyelet*

Célkitűzések

A pénzügyi és gazdasági válság, valamint az uniós államháztartásoknak a válságra visszavezethetően megemelkedő hiánya és adóssága szükségessé tette a Stabilitási és

---

² A rendeletek értelmében a felülvizsgálatot 2014. december 14-ig kell elvégezni.

³ COM(2014) 61 final, 2014. február 6.

Növekedési Paktum⁴ alapvető reformját, mind a prevenció, mind a korrekció ág tekintetében.⁵ A költségvetési felügyelet terén a hatos és a kettes csomag két legfontosabb célja 1) a költségvetési felügyelet megerősítése és elmélyítése a felügyelet folytonosabbá és integráltabbá tételén keresztül, kiegészítve azt egyúttal egy hathatósabb szankcionálási mechanizmussal; valamint 2) az euróövezeti tagállamok kiegészítő felügyeletének megteremtése, amely révén biztosított a túlzott költségvetési hiányok korrekciója és az uniós szakpolitikai ajánlásoknak a nemzeti költségvetési folyamatokba történő megfelelő beépülése.

Többek között megerősítették a *prevenció ágat*, és fokozták annak kötelező jellegét. A hatos csomag bevezette a középtávú költségvetési céltól, vagy az ahhoz vezető kiigazítási pályától való jelentős eltérés fogalmát. Euróövezeti országok esetében az ilyen eltérés nem kielégítő korrekciója pénzügyi szankciókat vonhat maga után. A kiigazítási pályára vonatkozó követelményeket úgy alakították ki, hogy azok figyelembe vegyék a fenntarthatósági kockázatokat és az általános gazdasági környezetet. A kiadási referenciaérték bevezetése mögött az a szándék állt, hogy a tagállamok egyértelműbb és gyakorlatiasabb iránymutatást kapjanak. A fokozottabb mértékű bevonás és a jogérvényesítés erősítése a kedvező gazdasági körülmények idején folytatott prudens költségvetési politika jelentőségét tükrözik.

A *korrekció ágat* a Szerződésben rögzített adósságkritériumnak a gyakorlatba való átültetése révén fejlesztették. Szigorították a túlzothiany-eljárás keretében megfogalmazott ajánlásoknak eleget nem tevő euróövezeti országokkal szemben alkalmazható szankciókat. Új rendelkezéseket vezettek be a túlzothiany-eljárás időtartamára vonatkozó éves nominális és strukturális hiánycélok tekintetében. Összességében rugalmasabbá tették a Stabilitási és Növekedési Paktumot azáltal, hogy indokolt esetekben mind a prevenció, mind a korrekció ág tekintetében biztosították a költségvetési konszolidáció ütemezésének lehetőségét.

Felismerve az euróövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési helyzete közötti tovagyrúzó hatások mértékét és potenciális következményeit, a kettes csomaggal az euróövezeti tagállamokra vonatkozó további felügyeleti és monitoring eljárásokat vezettek be. A túlzott hiány kellő időben történő és tartós korrekciójának garantálása érdekében

---

⁴ A Stabilitási és Növekedési Paktumot eredetileg 1997-ben hozták létre a költségvetési politikák tagállamok közötti koordinálásának lehetővé tétele érdekében, megelőzendő azt, hogy a nem fenntartható költségvetési politikák aláássák az árstabilitásra törekvő közös monetáris politikát. A Paktumnak két ága van. A prevenció ág célja annak biztosítása, hogy a rendszer alapját képező tagállami államháztartások képesek legyenek az esetlegesen felmerülő gazdasági sokkok kezeléséhez szükséges makrogazdasági stabilitás és költségvetési mozgástér megteremtésére. Az alapvető követelmény az, hogy a tagállamok elérjék és fenntartsák a középtávú költségvetési célt, amely nem más, mint egy strukturális értelemben vett (azaz ciklikusan kiigazított és az egyszeri és ideiglenes intézkedések hatásától megtisztított), országspecifikus költségvetési referenciaérték. A korrekció ág, azaz a túlzott hiány esetén követendő eljárás célja a költségvetési politika lényeges hibáinak korrekciója. A Paktumnak az államháztartási hiányra és az államadósságra vonatkozó követelményeit a GDP 3, illetve 60 %-ában meghatározott küszöbértékek formájában rögzítették.

⁵ Az 1.1. melléklet összefoglalja a Stabilitási és Növekedési Paktum tekintetében a hatos, illetve a kettes csomag által bevezetett módosításokat.

létrehozták a Tanács és a Bizottság által végrehajtott, szakaszokra bontott monitoring rendszerét, amely egyúttal annak korai észlelésére is szolgál, ha valamely tagállam nem tesz eleget a Paktum szabályainak. Ennek részét képezi az euróövezeti tagállamok költségvetés-tervezési-javaslatának évente őszi elvégzendő elemzése, továbbá a Bizottság azon jogköre, amellyel élve önállóan ajánlásokat intézhet a túlzott hiánnyal rendelkező tagállamokhoz. A monitoringrendszer részeként a túlzott hiánnyal rendelkező tagállamoknak gazdasági partnerségi programot kell benyújtaniuk, amelyben bemutatják a hiány eredményes és tartós korrekciója érdekében végrehajtott költségvetés-szerkezeti reformokat.

A fentiek kiegészítéseképpen a kettes csomag a hatos csomag részeként a költségvetési keretekre vonatkozóan bevezetett irányelvre is épített, és további elemekkel erősítette meg az euróövezeti tagállamok költségvetési keretét: nagyobb hangsúly került a középtávú tervezésre, a költségvetési folyamatok jobb összehangoltságára és átláthatóságára, a költségvetési tervezésnél az elfogulatlan makrogazdasági előrejelzések használatát ösztönző folyamatokra, valamint a költségvetési szabályoknak való megfelelés nemzeti szinten megvalósított független ellenőrzésére.

Értékelés

A megújított keret összességében hatékonyan bizonyult a költségvetési felügyelet megerősítése tekintetében, és ezáltal eredményesen segítette a tagállamokat az államháztartásuk megszilárdítása érdekében, nehéz gazdasági körülmények között tett erőfeszítéseikben. Jóllehet a szabályokat csak meglehetősen rövid ideje alkalmazzák, és a hozzájuk köthető eredményeket nehéz elkülöníteni a különböző szakpolitikai intézkedéseket kiváltó egyéb tényezőktől, az első tapasztalatok arra engednek következtetni, hogy a megújított uniós költségvetési szabályok meghatározó szerepet töltenek be. A költségvetési konszolidáció terén összességében előrelépés történt: míg 2011-ben az EU 28 tagállamában a költségvetési hiány átlagos mértéke a GDP 4,5 %-ának felelt meg, addig az előrejelzések szerint 2014-re ez az érték 3 %-ra csökken.

A megújított *prevenziós ág* keretében elért eredmények ugyancsak bizakodásra adnak okot. Az érintett tagállamok legtöbbje elérte a középtávú költségvetési célt vagy megfelelő mértékben közelített hozzá (lásd az 1.2. mellékletet). Jelentős eltérést eddig nem észleltek. Ugyanakkor a gazdasági körülmények javulásával még teljesebb képet lehet majd kapni a *prevenziós ág* eredményességéről, különösen a kiadási referenciaérték tekintetében.

A *korrekciós ág* keretében a hatos csomag 2011. decemberi hatálybalépése óta markáns javulás volt tapasztalható a túlzott hiányok fenntartható korrekciója tekintetében. Akkor a 27 tagállamból 23-mal szemben folyt túlzotthiány-eljárás (lásd az 1.3. mellékletet). 2014 augusztusának végére a 28 tagállamból már csak 11-gyel szemben folyt túlzotthiány-eljárás. Az *adósság-referenciaértékkel* kapcsolatban csak korlátozott tapasztalatok állnak rendelkezésre, aminek háttérében többek között az áll, hogy az új szabályok átmeneti időszokról rendelkeztek az adósságra vonatkozó referenciaérték teljes körű hatálybalépéséig.

Mindazonáltal az adósságszabály gyakorlatba történő átültetése felhívta a figyelmet az adósságnak a költségvetési stabilitás szempontjából betöltött fontos szerepére, és további ösztönzőket adott az adósság fenntartható pályára állításához. A túlzott hiány esetén követendő eljárás keretében a *nominális és a strukturális hiányra* vonatkozóan meghatározott köztes célok pontosabb és átláthatóbb szakpolitikai tanácsokat és monitoringot tettek lehetővé. Ez mérsékelte a strukturális kiigazítás későbbre halasztásának ösztönzőit, és lehetővé tette az ajánlást megalapozó makrogazdasági forgatókönyv bizonytalanságainak figyelembe vételét. Az indokolt esetekben megfelelően éltek a hatályos ajánlások módosításának lehetőségével, és ez különösen értékesnek bizonyult a konszolidációs pályák kiigazítása tekintetében az elmúlt tíz év gyorsan változó környezetében.

Mivel a megújított Stabilitási és Növekedési Paktum előírásait nem teljesítő országokkal szemben *szankciók alkalmazására nem került sor*, nem lehet teljes körűen megítélni, hogy valóban sikerült-e megvalósítani az euróövezet hatékonyabb költségvetési felügyeletének érvényesítéseként megjelölt célt. Annyi azonban kijelenthető, hogy a költségvetési felügyeletnek a kettes csomag által az euróövezeti tagállamokra vonatkozóan bevezetett kiegészítő elemei nagy mértékben teljesítették azt a célt, hogy legalább fokozzák a túlzott hiányok korrekciója kapcsán a tagállamokra kifejtett nyomást. A Bizottság *önálló ajánlások* megfogalmazására vonatkozó jogköre jelentős előrelépés a túlzott hiánnyal rendelkező tagállamok monitoringja tekintetében, hiszen ezen keresztül a Bizottság már korábban iránymutatást adhat a túlzott hiánnyal küzdő tagállamoknak. Ennek köszönhetően a kockázatok is jobban észlelhetők, és a tagállamok is figyelembe tudják venni ezeket, illetve megelőző intézkedéseket hozhatnak. A *gazdasági partnerségi programok* révén a döntéshozók tájékozottabbak lesznek a strukturális reformok és a költségvetési fenntarthatóság közötti összefüggésről és annak jelentőségéről. Ehhez a gazdasági partnerségi programok középpontjába azokat a már meglévő és potenciálisan szükséges intézkedéseket kell helyezni, amelyek a hiány korrekciójának fenntarthatóságára irányulnak.

Az euróövezeti tagállamok költségvetésiterv-javaslatainak első átlátható, összehasonlítható és független vizsgálatára 2013 őszén, a költségvetések nemzeti parlamentek általi elfogadását megelőzően került sor.⁶ Ez meghatározó jelentőségű lépés volt, amellyel a költségvetési felügyelet az utólagos vizsgálatról elmozdult az előzetes iránymutatás felé. Az intézkedés tehát hozzájárul ahhoz a célkitűzéshez, hogy az uniós szakpolitikai ajánlások megfelelően beépüljenek a nemzeti költségvetés-készítési folyamatokba.

Emellett a kettes csomagnak az euróövezeti tagállamok költségvetési keretének megerősítésére irányuló törekvése is hozott már kézzelfogható eredményeket. Az éves és a középtávú költségvetési tervezésnek kibővült a hatóköre és javult a minősége. Ezek a folyamatok ma már jórészt független szervezet által készített vagy elfogadott makrogazdasági előrejelzéseken alapulnak. Az euróövezetben a nemzeti költségvetési folyamatokat hozzáigazítják a kettes csomagban meghatározott közös mérföldkövekhez. Az euróövezetben

---

⁶ Az 1.5. melléklet áttekintést nyújt az intézkedés nyomán leszűrt következtetésekről.

számos szervezetet hoztak létre vagy erősítettek meg a nemzeti jog alapján azzal a céllal, hogy független szervezetként kövessék nyomon a nemzeti költségvetési szabályok betartását. Mivel e szervezetek legtöbbjét csak a közelmúltban hozták létre, függetlenségükről, hitelességükről és eredményességükről a következő évek gyakorlata alapján kell majd megbizonyosodni.

A szabályok – például a költségvetési kiigazításnak a gazdasági körülményekhez és a fenntarthatósági kockázatokhoz igazodó modulációja a prevenció ágban, illetve a túlzott hiány korrekciójára vonatkozó határidők meghosszabbítása a korrekció ágban – lehetővé tették, hogy sikerüljön megtalálni az egyensúlyt a fenntarthatóság és a ciklikus stabilizációs követelmények között. Mind a prevenció, mind a korrekció ágban létezik egy *általános mentesítési záradék*, amely az euróövezet gazdaságaira vagy az EU egészére nézve fenyegetést jelentő rendkívüli helyzetek kezelésére szolgál.

2.2. A makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás

Célkitűzések

A makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárással⁷ a tagállami gazdaságpolitikák felügyeletének keretét a költségvetési kérdéseken túlmutatóan kiszélesítették, annak immáron többek között a külső egyensúlyhiányok, a versenyképesség, az eszközárak, valamint a belső és a külső adósság is részét képezik. A makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárást bevezető két rendelet célja az volt, hogy hatékony keretet hozzon létre 1) a makrogazdasági egyensúlyhiányok észlelése, 2) a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzése és korrekciója, valamint 3) a túlzott makrogazdasági egyensúlyhiányok korrekciójának eredményes érvényesítése érdekében az euróövezeten belül.

E célok elérése érdekében a következő fő eszközök kerültek bevezetésre:

A riasztási mechanizmus keretében készült jelentés egy előzetes átvilágítási eszköz, amelynek segítségével meghatározhatók azon tagállamok, amelyek esetében részletes vizsgálatra van szükség, amely alapján megállapítható, hogy fennáll-e egyensúlyhiány, illetve túlzott egyensúlyhiány. A jelentés egyben hozzájárul a közös érdekeket érintő egyensúlyhiányok beazonosításához is, amelyek tekintetében a tagállamok közötti párbeszédre és koordinációra van szükség, amelynek eszköze a mutatókat tartalmazó eredménytábla és egy sor kiegészítő változó (köztük szociális mutatók). A *részletes vizsgálatok* keretében szakpolitikai ajánlások kidolgozása és az uniós intézményekkel és az érintett tagállamokkal folytatott párbeszédhez való hozzájárulás céljával feltárják a szakpolitikai kihívásokat és lehetőségeket. A részletes vizsgálatok elvégzésekor a Bizottság gazdag elemzői eszköztárát veszi alapul. A részletes vizsgálatokból származó értékelések és következtetések alapján a helyzet és a kockázatok súlyosságától függően a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás további lépésekkel folytatódhat. A makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás

---

⁷ Az 1174/2011/EU és az 1176/2011/EU rendelet.

prevenációs ágában egyensúlyhiány megállapítása esetén a Bizottság által az európai szemeszter végén előterjesztett országspecifikus ajánlások részeként szakpolitikai ajánlások elfogadására van lehetőség. A túlzott makrogazdasági egyensúlyhiánnyal szembesülő tagállamok esetében *túlzott egyensúlyhiány-eljárás* indítható (amely a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás korrekciós ágának felel meg). A korrekciós ág keretében az érintett tagállamoknak korrekciós intézkedési tervet kell kidolgozniuk, amelynek végrehajtását rendszeres monitoringnak vetik alá. Pénzügyi szankció vehető ki azon euróövezeti tagállamokkal szemben, amelyek korrekciós intézkedési terve a kihívások fényében nem megfelelő, illetve amennyiben a végrehajtás nem kielégítő.

2013-ban a Bizottság a fő foglalkoztatási és szociális mutatók eredménytáblájának kidolgozásával és a riasztási mechanizmus keretében készült éves jelentés kiegészítő mutatóinak kibővítésével – többek között az aktivitási ráta, a tartós munkanélküliségi ráta, az ifjúsági munkanélküliségi ráta és a szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben élők aránya felvételével – erősítette meg a gazdasági és monetáris unió szociális dimenzióját. A foglalkoztatási és szociális mutatókat azért vezetik be a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárásba, hogy világosabb kép rajzolódjon ki a munkaerő-piaci és szociális tendenciákról és kockázatokról. A Bizottság gondoskodni fog arról is, hogy az európai szociális partnerek jobban bekapcsolódjanak az európai szemeszter folyamatába.

Értékelés

Jóllehet *a riasztási mechanizmus keretében készült jelentés és annak eredménytáblája* nem azt célozza, hogy megkísérelje mechanikusan beazonosítani az egyensúlyhiányokat, az eredménytábla hasznos eszköznek bizonyult, mivel egy első értékelést ad a kockázatokról és az egyensúlyhiányok korrekciójáról. Ezenfelül az eredménytábla hasznos eszköze a tájékoztatásnak és az elszámoltathatóságnak is annak alátámasztása szempontjából, hogy egy adott tagállam esetében miért van – vagy éppen miért nincs – szükség a makrogazdasági kockázatok részletes vizsgálatára. Az eredménytábla nem statikus eszköz, és az elmúlt három év folyamán a Bizottság a Parlamenttel és a Tanáccsal együttműködésben számos változtatást eszközölt rajta. Jóllehet méltányolható szempont az eredménytábla kialakítását viszonylag stabilan tartani, ugyanakkor folyamatosan szükség van az eredménytáblában szereplő változók rendszeres vizsgálatára ahhoz, hogy a gazdasági változások és a velük járó kockázatok mellett a statisztikai fejlődést is figyelembe lehessen venni.

A részletes vizsgálatok a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás központi részének bizonyultak. A vizsgálatok az egyes gazdaságokban mutatkozó legfontosabb egyensúlyhiányokkal, és ezeknek a növekedést, a foglalkoztatást és pénzügyi stabilitást érintő középtávú hatásaival foglalkoztak. Az első három körben a Bizottság 42 részletes vizsgálatot tett közzé összesen 18 tagállamra vonatkozóan (2012-ben 12 tagállamra, 2013-ban 14 tagállamra, 2014-ben 17 tagállamra vonatkozóan).⁸ Ez azt tükrözi, hogy a

---

⁸ Részletekért lásd a 2. mellékletet.

makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás első alkalmazásaira gazdasági válság és élenkülés közepette került sor, amelynek idején számos tagállamról nyert megállapítást, hogy egyensúlyhiánnyal (némelyikük túlzott egyensúlyhiánnyal) küzd, amely részletes és gyakori vizsgálatot tesz szükségessé. A i. részletes vizsgálatokon keresztül vizsgált tagállamok számának növekedése, továbbá ii. a Bizottság által feltárt egyensúlyhiányok, illetve iii. túlzott egyensúlyhiányok számának növekedése nem jelenti azt, hogy fokozódtak a makrogazdasági kockázatok az Európai Unióban. Ezen számok mögül egy olyan eljárás rajzolódik ki, amely idővel folyamatosan kiforrottabbá válik, vizsgálata hatókörét bővíti, és a potenciálisan káros fejleményeket még a gazdaságra gyakorolt hatásuk kifejtése előtt feltárni igyekezik. Ami azt a kérdést illeti, hogy az eljárás eredményes volt-e a releváns szakpolitikai kérdések feltárása tekintetében, továbbá hozzájárult-e a megfelelő szakpolitikai ajánlások megfogalmazásához és azok monitoringjához, illetve hatással volt-e az egyes tagállamok és az Unió szintjén folyó szakpolitikai vitákra, ki kell emelni, hogy a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás a gazdasági kormányzás egyéb elemeivel együtt hozzájárult ahhoz, hogy a tagállamok között egyetértés legyen az egyedi és a közös szakpolitikai kihívásokról és az azokra adandó válaszokról. Mindazonáltal javítani kell a releváns szakpolitikai ajánlások végrehajtásán, és meg kell találni az alkalmas eszközöket, amelyek révén a tagállamok ösztönözhetők a szükséges szakpolitikai intézkedések meghozatalára és végrehajtására.

A túlzottegyensúlyhiány-eljárás *alkalmazására mindeddig nem került sor*. 2013-ban és 2014-ben a Bizottság öt esetben tárt fel túlzott egyensúlyhiányt, viszont nem nyújtott be javaslatot az egyensúlyhiánynak a Tanács általi formális megállapítására irányulóan, így az eljárás alkalmazására nem került sor. A Bizottság mindkét évben úgy ítélte meg, hogy az érintett kormányok (2013-ban Spanyolország és Szlovénia kormánya, 2014-ben Olaszország, Horvátország és Szlovénia kormánya) által a nemzeti reformprogramokban és stabilitási programokban (vagy konvergenciaprogramokban) felvázolt szakpolitikai intézkedések megfelelőek a részletes vizsgálatokban feltárt kihívások kezeléséhez. A Bizottság ugyanakkor az esetek mindegyikében kihasználta a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás keretében biztosított rugalmasságot és a szakpolitikai intézkedések végrehajtásának egyedi és szoros nyomon követéséhez folyamodott, hozzájárult a nyomásgyakorláshoz, valós időben elemezte az intézkedéseket és ösztönözte a tagállamok reformintézkedéseit⁹.

2.3. A pénzügyi stabilitásuk tekintetében nehézségekkel szembesülő euróövezeti országok¹⁰

Célkitűzések

A kettes csomag második rendeletének fő célja a monitoring és a felügyelet megerősítése a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett tagállamok vonatkozásában. A rendelet célja átlátható, hatékony, egyszerű és

---

⁹ 2013 őszén és 2014 tavaszán a Bizottság két jelentést tett közzé a szakpolitikai intézkedések spanyolországi és szlovéniai végrehajtásának célzott nyomon követéséről.

¹⁰ Egy hivatalos felülvizsgálat már készült az idei év folyamán. Lásd a COM(2014) 61 final közleményt.

kiszámítható felügyeleti folyamatok megerősítése a megerősített felügyelet, a makrogazdasági kiigazítási program vagy a programot követő utólagos felügyelet hatálya alatt álló tagállamok számára. A kiigazítási programot végrehajtó euróövezeti tagállamok esetében felfüggesztik az olyan – máskülönben egymást átfedő eljárásokat eredményező – preventív eszközök alkalmazását, mint az európai szemeszter, a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás és a kettes csomag másik rendelete. Ez egyébiránt abból fakad, hogy a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás preventív folyamat, nem pedig válságkezelő eszköz.¹¹

Értékelés

A rendelet 2013. májusi hatálybalépésekor makrogazdasági kiigazítási programjukkal összefüggésben az euróövezeti tagállamok közül Görögország, Írország, Portugália és Ciprus részesült pénzügyi támogatásban. Ciprusnak és Görögországnak a vártnál korábban sikerült részlegesen visszatérniük a piacokra, ugyanakkor e két országban továbbra is folyamatban van a kiigazítási program végrehajtása. Spanyolország csak a pénzügyi intézmények feltőkésítéséhez kért pénzügyi támogatást, és nem tartozott makrogazdasági kiigazítási program hatálya alá. Időközben Írország és Portugália sikeresen végrehajtotta a makrogazdasági kiigazítási programot, és átlépett a programot követő utólagos felügyelet szakaszába. A pénzügyi ágazatot érintő programjának 2014. januári lezárása óta Spanyolország szintén a programot követő utólagos felügyelet alá tartozik. A három ország mindegyike fenntartható kamatlábak mellett saját jogán ismét hozzáfér a pénzügyi piacokhoz. A programok jelenlegi és korábbi kedvezményezett országaiban összességében számottevő előrelépés történt a költségvetési hiányok lefaragása terén, és az államadósság stabilizálódik.

Az ezen országokkal kapcsolatban szerzett tapasztalatok alapján kijelenthető, hogy az integrált szabályrendszer valóban növeli az átláthatóságot, a kiszámíthatóságot, valamint a súlyos pénzügyi nehézségekkel küzdő vagy súlyos pénzügyi nehézségek által fenyegetett tagállamok tekintetében alkalmazott felügyelet gyakorlatiasságát és eredményességét. Mivel azonban a rendelet csak a jelenleg futó és a már korábban lezárt programok indulása után lépett hatályba, az eredményesség vizsgálata szükségszerűen nem lehet teljes körű. Például a rendelet számos rendelkezése a programok kidolgozásának és megtárgyalásának időszakához kapcsolódik. A hatályos programok esetében ezen időszakok még a rendelet hatálybalépése előtt lezajlottak. Ezen korábbi időszakokra vonatkozóan tehát nem lehet értékelni a rendelet eredményességét. Ezenfelül nem lehet értékelni a rendelet eredményességét az megerősített

---

¹¹ A program befejeztével a tagállam a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás hatálya alá kerül, és a részletes vizsgálat alapján dől el, hogy a tagállam az eljárás preventív vagy korrekciós ágába kerül-e. Az eddigi tapasztalatok alapján a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás és a kiigazítási programok összeegyeztetése zökkenőmentes volt. Ugyanakkor a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás éves ciklust követő jellege adott esetben azzal járhat, hogy (a program időtávját meghaladóan fennálló túlzott egyensúlyhiányok esetében) viszonylag hosszú idő telik el a lejáró program szerinti megerősített felügyelet és a túlzottegyensúlyhiány-eljárás szerinti monitoring között, amit részben ellensúlyoz a programot követő utólagos felügyelet.

felügyelet tekintetében sem, mivel eddig egyetlen euróövezeti tagállamot sem helyeztek megerősített felügyelet alá. A programot követő utólagos felügyelet eredményességének vizsgálatára szintén csak korlátozottan van mód, mivel Írország, Spanyolország és Portugália csak kevesebb mint egy éve tartoznak a programot követő utólagos felügyelet hatálya alá. Az eredményesség átfogóan tehát csak a hatályos makrogazdasági kiigazítási programok tekintetében vizsgálható. A fent említett gazdasági fejlemények nyomán a hatályos makrogazdasági kiigazítási programok elérték a rendelet céljait, azaz sikerült általuk gyorsan visszaállítani a stabil és fenntartható gazdasági és pénzügyi helyzetet, valamint a pénzügyi piacokhoz való hozzáférést. Ami a rendelet egyéb rendelkezéseinek jövőbeli alkalmazását illeti, a rendelet többek között az Európai Parlament tájékoztatásának javításáról, a programok szociális hatásainak nagyobb mértékű figyelembevételére irányuló követelményekről, valamint egyes alapvető szakpolitikák, például az egészségügy és az oktatás magasabb szintű védelméről rendelkezik.

3. GAZDASÁGI KONVERGENCIA, A NÖVEKEDÉSRE ÉS A FOGLALKOZTATÁSRA IRÁNYULÓ UNIÓS STRATÉGIA CÉLJAINAK TELJESÍTÉSE ÉS SZOROSABB GAZDASÁGPOLITIKAI KOORDINÁCIÓ

A gazdasági kormányzás új rendszerének a tartós konvergenciára gyakorolt hatását nehéz értékelni, mivel az új szabályozás bevezetése óta eltelt igen rövid idő nem teszi lehetővé értékelhető következtetések levonását. Ebben az összefüggésben jó példa a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárással kapcsolatos tapasztalat. Noha sok „folyamat” típusú mutató, mint például a folyó fizetési mérleg esetében sikerült leküzdeni az egyensúlyhiányokat, az „állomány” típusú mutatók, mint például a külső kötelezettségek tekintetében továbbra is fennmaradtak az egyensúlyhiányok. Következésképpen – jóllehet számos ország esetében csökkentek a makrogazdasági kockázatok – annak értékeléséhez, hogy vajon az eljárás során megfogalmazott szakpolitikai ajánlások valóban hozzájárultak-e a növekedés, a foglalkoztatás és a pénzügyi stabilitás fokozásához, jóval több időre van szükség annál, mint amennyi tapasztalattal a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárásról rendelkezünk. Az adott esetben az lesz az eljárás igazi próbája, hogy az képes lesz-e gazdaságilag kedvező időszakokban is megelőzni majd az egyensúlyhiányok és kockázatok felhalmozódását.

Mindazonáltal a gazdaságpolitikák szorosabb koordinációjának biztosításával az új gazdasági kormányzási rendszernek elő kell segítenie a növekedés konvergenciáját és az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló Európa 2020 stratégia céljainak megvalósítását.¹² Emellett a számottevő makrogazdasági egyensúlyhiányok kialakulásának megelőzésével az új kormányzási rendszer várhatóan csillapítja azokat a tényezőket, amelyek jelenleg a tagállamok közötti számottevő ciklikus eltérések fő okát jelentik. A hatos csomag és a kettes csomag rendeletei számos szakpolitikai területen jelentős mértékben megerősítették az uniós kormányzás kereteit. E különböző eszközöket az európai szemeszter

---

¹² Az Európa 2020 stratégia tekintetében elért eredményeket részletesen elemzi a *Mérleg az Európa 2020 – az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiájáról* c. bizottsági közlemény (COM(2014)130).

az integrált, többoldalú gazdasági és költségvetési felügyelet megvalósítását célzó átfogó keretbe helyezi, amelynek működését tovább fogják javítani a 2015. évi európai szemeszter ésszerűsítését és megerősítését célzó, a Bizottság 2015-ös éves növekedési jelentésében meghatározott intézkedések.¹³

A különböző gazdaságfelügyeleti eszközök közötti kapcsolat összetett, és ez korlátozza a szakpolitika-formálás átláthatóságát, ami viszont kihívásokat okoz a végrehajtás, az érdekelt felekkel és a közvéleménnyel való kommunikáció és ennek következtében a felelősségvállalás, a demokratikus legitimitáció és az elszámoltathatóság tekintetében. A tagállami fellépés legitimitációjának biztosításában a jövőben is döntő lesz a nemzeti parlamentek megfelelő bevonása. Uniós szinten kulcsszerepet játszik az Európai Parlament, mindenekelőtt a „gazdasági párbeszéd” keresztül, amely biztosítja az intézményi szereplők rendszeres elszámoltatását a gazdasági kormányzás fő kérdéseiben.

4. KÖVETKEZTETÉS

A pénzügyi és gazdasági válság nyomán a gazdasági kormányzás rendszere gyökeres átalakuláson ment keresztül. E fejlődés középpontjában a gazdasági kormányzást szabályozó különböző jogi aktusok álltak, amelyek jelentősen hozzájárultak a kormányzás jelenlegi rendszerének megerősítéséhez. Összességében megállapítható, hogy a költségvetési hiány csökkent, számos tagállam kikerült a túlzottdeficit-eljárás hatálya alól, az egyensúlyhiányok korrekciója pedig folyamatban van. A növekedés azonban továbbra is gyenge lábakon áll, és a gazdasági kihívások jelentősek.

A gazdasági kormányzás új rendszerének hatálybalépése óta eltelt idő rövidsége miatt a rendszer alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatok szűkösek, és több specifikus eszköz gyakorlati próbája még várat magára. Ráadásul a rendszer alkalmazására ez idáig egy súlyos pénzügyi és gazdasági válság (lecsengésének) időszakában került sor, ami korlátozza a megítélés lehetőségét arra vonatkozóan, hogy milyen hatékonyan működne a rendszer egy kedvezőbb gazdasági környezetben. A rendszer hatékonysága jórészt attól függ, megfelelően működik-e a rendszer prevenciós ága, márpedig éppen ez az, amit kedvező gazdasági környezetben még nem tesztelhettünk.

Ez az értékelés a rendszer több erősségét tárta fel, és felhívta a figyelmet olyan területekre, amelyeken további előrelépést lehet tenni az átláthatóság, a szakpolitika-formálás összetettsége és ezek növekedésre, egyensúlyhiányokra és konvergenciára való hatása vonatkozásában. A Bizottság azt tervezi, hogy ezeket a következő hónapokban megvitatja az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal.

---

¹³ Lásd a 2015. évi éves növekedési jelentést: COM(2014)906.

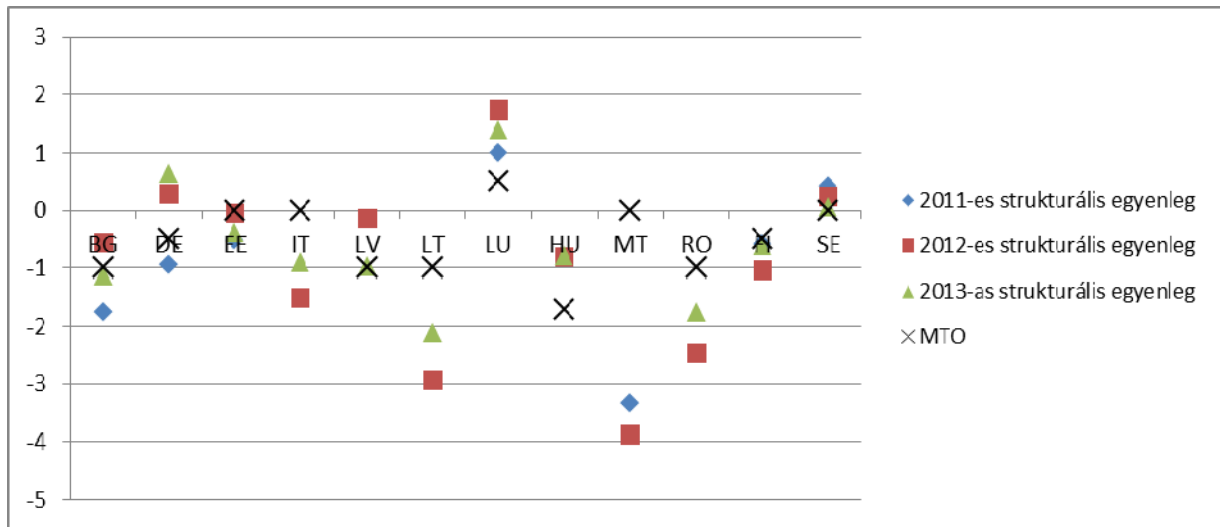
1. MELLÉKLET: KÖLTSÉGVETÉSI FELÜGYELET

1.1. A Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós és korrekciós ágát érintő változások a 2011. évi reform óta (dólt betűkkel) a jelenlegi követelményekkel

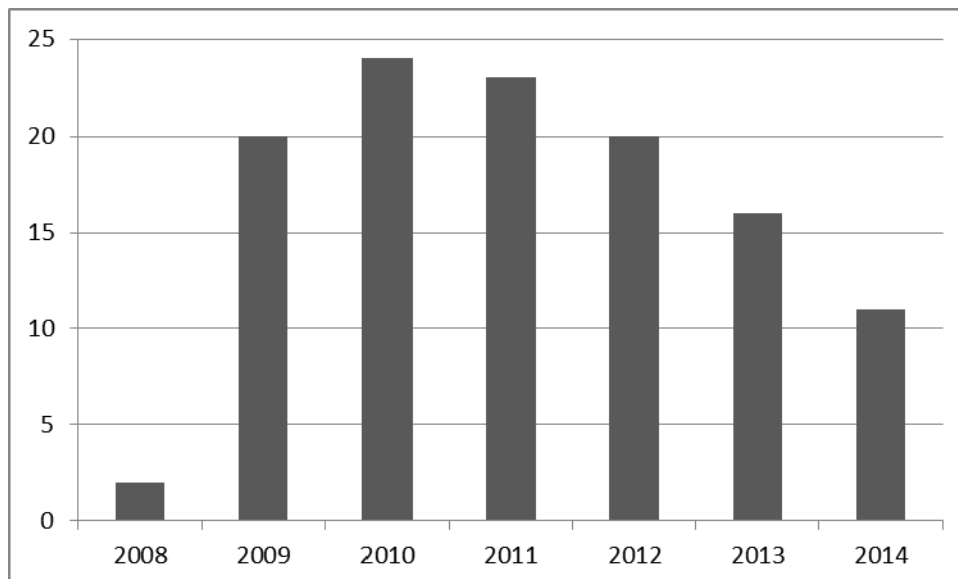
Cél	Meghatározás	Kiigazítási pálya	Végrehajtás
Prevenziós ág			
Egyenlegközeli vagy szufficites költségvetési pozíció	<p>Országspecifikus, strukturálisan meghatározott MTO:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Biztonsági puffer a 3%-os hiánykorláthoz képest – Gyors előrelépés a fenntarthatóság felé – Költségvetési mozgástér biztosítása <p>Euróövezeti és ERM II tagállamok: a GDP -1%-ának megfelelő határérték</p> <p><i>Kiadási referenciaérték: kiadások növekedése a diszkrecionális intézkedések nélkül ≤ GDP potenciális középtávú növekedése</i></p>	<p>referenciaérték a GDP 0,5%-a:</p> <ul style="list-style-type: none"> – kedvező gazdasági környezetben több – kedvezőtlen gazdasági környezetben kevesebb 60%-ot meghaladó államadósság vagy magas fenntarthatósági kockázatok esetében >0,5% <p>A kiigazítási pályától a következő esetekben lehet eltérni:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára igazolható hatást gyakorló, jelentős szerkezeti reformok végrehajtása – főleg nyugdíjreform – A tagállam pénzügyi helyzetére jelentős hatást gyakorló, a tagállam ellenőrzésén kívül eső szokatlan esemény – Az euróövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés, feltéve, hogy az MTO-tól való eltérés nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát 	<p><i>A jelentős eltérés korrekcióját célzó eljárás (egy évben vagy két évben kumuláltan 0,5%-os eltérés az MTO-tól vagy a felé vezető kiigazítási pályától)</i></p> <p><i>Euróövezeti tagállamok: ismétlődő nemteljesítés esetén pénzügyi szankciók (a GDP 0,2%-ának megfelelő kamatozó letét)</i></p>
Korrekciós ág			
Súlyos gazdaságpolitikai hibák korrekciója	<p>Korlátok:</p> <ul style="list-style-type: none"> - hiány: GDP 3%-a - adósság: GDP 60%-a vagy elegendő mértékben csökkenő <p><i>Elegendő mértékben csökkenő = teljesíti az adósságcsökkentési referenciaértéket</i></p> <p><i>Adósságcsökkentési referenciaérték = a 60%-os</i></p>	<p>Minimum a GDP 0,5%-ának megfelelő éves javulás strukturálisan</p> <p>A határidő lehetséges meghosszabbítása:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ha eredményes intézkedésekre került sor, de az államháztartásra jelentős negatív hatást gyakorló, előre nem látható kedvezőtlen 	<p><i>Euróövezeti tagállamok: A túlzott hiány-eljárás megfelelő szakaszaiban aktiválendő korai és</i></p>

	<p>értéktől való eltérés három év alatt évente átlagosan 5%-kal csökken, figyelembe véve a gazdasági ciklust és a következő két évet is</p> <p>(átmeneti időszak a hatálybalépés idején – 2011 decemberében – túlzothiany-eljárás alatt álló országoknak: hároméves átmenet a túlzott hiány korrekciójától számítva)</p>	<p>gazdasági események következnek be</p> <p>- ha az euróövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés következik be, feltéve, hogy az MTO-tól való eltérés nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát</p>	<p>fokozatos szankciórendszer</p>
--	--	--	-----------------------------------

1.2. A prevenciós ágon lévő országok strukturális egyenlege és középtávú költségvetési célja

1.3. A túlzothiany-eljárás alatt lévő tagállamok száma

1.4. A túlzotthiány-eljárásban megfogalmazott tanácsi ajánlásokban javasolt strukturális kiigazítás mértéke (GDP-százalékban)

		2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
IE	27/04/2009		1,5	1,5	1,5	1,5			
	02/12/2009		2	2	2	2	2		
	07/12/2010			1,9 ¹	1,9 ¹	1,9 ¹	1,9 ¹	1,9 ¹	
FR	27/04/2009		1	1	1				
	02/12/2009		1,1 ²	1,1 ²	1,1 ²	1,1 ²			
	21/06/2013					1,3	0,8	0,8	
ES	27/04/2009		1,25	1,25	1,25				
	02/12/2009		1,6	1,6	1,6	1,6			
	10/07/2012				2,7	2,5	1,9		
	21/06/2013					1,1	0,8	0,8	1,2
MT	16/02/2010			0,75					
	21/06/2013					0,7	0,7		
BE	02/12/2009		0,75	0,75	0,75				
	21/06/2013					1			
DE	02/12/2009		0,5	0,5	0,5	0,5			
IT	02/12/2009		0,5	0,5	0,5				
NL	02/12/2009			0,75	0,75	0,75			
	21/06/2013					0,6	0,7		
AT	02/12/2009			0,75	0,75	0,75			
PT	02/12/2009		1,25	1,25	1,25	1,25			
	09/10/2012				2,3	1,6	1,3		
	21/06/2013					0,6	1,4	0,5	
SI	02/12/2009		0,75	0,75	0,75	0,75			
	21/06/2013					0,7	0,5	0,5	
SK	02/12/2009		1	1	1	1			
UK	08/07/2008	0,5							
	24/03/2009		1	1	1	1			
	02/12/2009		1,75	1,75	1,75	1,75	1,75		
LV	07/07/2009		2,75	2,75	2,75				
PL	07/07/2009		1,25	1,25	1,25				
	21/06/2013					0,8	1,3		
	02/12/2013						1	1,2	
LT	07/07/2009	1,5	1,5	1,5					
	16/02/2010		2,25	2,25	2,25				
RO	07/07/2009		1,5	1,5					
	16/02/2010		1,75	1,75	1,75				
CZ	02/12/2009		1	1	1	1			
BG	13/07/2010			0,75					
DK	13/07/2010			0,5	0,5	0,5			

Éves átlagos kiigazítás. A szürke mezők éves célokat jelölnek. Görögország és Ciprus kivételével (a kiigazítás

mértékét az előbbi esetében az elsődleges egyenleg változásában, az utóbbi esetében az intézkedések nominális értékében fejezték ki)
Megjegyzések: ¹ Az EDP-időszak egészére kumulatív formában kifejezett ajánlás. ² A GDP 1%-a felett.

1.5. A Bizottság 2013. november 15-i véleményei a költségvetés-terv-javaslatokról

Ország	A költségvetés-terv-javaslatok megfelelése a Stabilitási és Növekedési Paktumnak			A költségvetés-terv-javaslatok megfelelése a 2013-as országos költségvetési-terv-javaslatokban javasolt költségvetési-terv-javaslatokhoz	
	Általános értékelés a Bizottság 2013-as évi előirányzat-tervezésénél	Megfelelés a túlzott hiány-tervezésnek 2013/2014-ben	Megfelelés a megelőzési követelményeknek 2014-ben	Általános értékelés a költségvetési-terv-javaslatokhoz elért haladásról	A költségvetésre vonatkozó országos költségvetési-terv-javaslatokhoz elért haladás 2013 június 15-én
BE	Nagy vonalakban megfelel	A túlzott hiány tartós korrekciója 2013-ban	Némi eltérés az MTO felé vezető kiigazítási pályától	Korlátozott haladás	Korlátozott fellépés: kifejezett koordinációs intézkedések szövetségi szinten és az alatt
DE	Megfelel	n.r.	MTO túlteljesült	Nincs haladás	Nincs fellépés
EE	Megfelel	n.r.	MTO teljesült	Némi haladás	Haladás: költségvetési egyensúly szabálya Korlátozott fellépés: többéves kiadási szabályok és felső korlátok
ES	Potenciálisan nem felel meg	Költségvetési kiigazítás 2013-ban megfelelő, 2014-ben veszélyben	n.r.	Némi haladás*	Haladás: független költségvetési intézmények, állami szektor tartozásai, indexálási rendszerek, nyugdíjrendszer, közigazgatási reform, egészségügyi kiadások Korlátozott fellépés: kiadások átfogó felülvizsgálata, adórendszer felülvizsgálata
FR	Épphogy megfelel	Költségvetési kiigazítás 2013-ban és 2014-ben is megfelelő	n.r.	Korlátozott haladás*	Haladás: nyugdíjrendszer Korlátozott fellépés: kiadásoldali felülvizsgálat, adórendszer, decentralizáció
IT	Potenciálisan nem felel meg	n.r.	Adósságcél 2013-ban teljesül, 2014-ben veszélyben	Korlátozott haladás	Korlátozott fellépés: állami kiadások, adópolitika
LU	Potenciálisan nem felel meg	n.r.	Jelentős eltérés az MTO-tól	Némi haladás	Haladás: középtávú költségvetési keretrendszer
MT	Potenciálisan nem felel meg	2013-as cél teljesült, költségvetési kiigazítás 2013-ban és 2014-ben is veszélyben	n.r.	Korlátozott haladás*	Haladás: államháztartási keretrendszer, közigazgatás hatékonysága (fennmaradó elfogadási és végrehajtási kockázatok), egészségügy (elégtelen információk) Korlátozott fellépés: nyugdíjrendszer
NL	Épphogy megfelel	Költségvetési kiigazítás 2013-ban és 2014-ben is megfelelő	n.r.	Némi haladás*	Haladás: államháztartási keretrendszer, lakáspiac (korábbi reformok végrehajtása) Korlátozott fellépés: nyugdíjrendszer, adójóváírás és kedvezmények
AT	Nagy vonalakban megfelel	A túlzott hiány tartós korrekciója 2013-ban	Némi eltérés a középtávú cél felé vezető kiigazítási pályától	Némi haladás	Haladás: nyugdíjrendszer, munkaerőpiac, Korlátozott fellépés: a nyugellátások a várható élettartam változásához való igazítása, a nyugdíjkorhatárok harmonizációja
SI	Épphogy megfelel	Költségvetési kiigazítás 2013-ban és 2014-ben is megfelelő	n.r.	Korlátozott haladás*	Haladás: adórendszer, államháztartási keretrendszer, tartós ápolás-gondozás Korlátozott fellépés: nyugdíjrendszer
SK	Nagy vonalakban megfelel	Tartós korrekció 2014-ben veszélyben – költségvetési kiigazítás megfelelő	Némi eltérés a középtávú cél felé vezető kiigazítási pályától	Korlátozott haladás	Haladás: adórendszer (beszedés) Korlátozott fellépés: nyugdíjrendszer, adópolitika, egészségügy, költségvetési szabályok

FI	Potenciálisan nem felel meg	n.r.	Jelentős eltérés a középtávú cél felé vezető kiigazítási pályától, a 60%-os küszöb megsértése 2014-ben	Némi haladás	Haladás: közigazgatás hatékonysága, az önkormányzati szektor pénzügyei, nyugdíjreform
----	-----------------------------	------	--	--------------	---

n.r. = nem releváns

2. MELLÉKLET: A MAKROGAZDASÁGI EGYENSÚLYHIÁNY KEZELÉSÉRE SZOLGÁLÓ ELJÁRÁS (MIP)

2.1. A MIP alkalmazásának eredményei

	A riasztási mechanizmus keretében készült jelentések következtetései	A részletes jelentések (IDR) következtetései			Megjegyzések	
		Egyensúlyhiány	ebből túlzott egyensúlyhiány			
			A Bizottság véleménye szerint	A Bizottság a Tanács általi megállapítását ajánlja		A Tanács hivatalos határozata szerint
2012	<p>IDR készítendő 12 tagállamról: BE, BG, DK, ES, FR, IT, CY, HU, SI, SE, FI, UK.</p> <p>Nem kell IDR-t készíteni (nincs egyensúlyhiány) 11 tagállam esetében: CZ, DE, EE, LV, LT, LU, MT, NL, PL, AT, SK.</p> <p>Programországok (4): EL, IE, PT, RO.</p>	Mind a 12 IDR-ország	0	0	0	<p>A Bizottság Ciprus és Spanyolország esetében az egyensúlyhiányt „rendkívül súlyosnak” minősítette, ami majdnem „túlzott egyensúlyhiányt” jelent. Mivel röviddel később mindkét ország pénzügyi segítséget kért (noha ezek eltérő jellegűek voltak), visszatekintve megállapíthatjuk, hogy sor kerülhetett volna túlzott egyensúlyhiány megállapítására.</p> <p>Franciaország, Olaszország, Magyarország és Szlovénia esetében a Bizottság súlyosnak minősítette az egyensúlyhiányt.</p>
2013	<p>IDR készítendő 14 tagállamról: BE, BG, DK, ES, FR, IT, HU, CY, MT (új), NL (új), SI, SE, FI, UK.</p> <p>Nem kell IDR-t készíteni (nincs egyensúlyhiány) 9 tagállam esetében: CZ, DE, EE, LV, LT, LU, PL, AT, SK.</p> <p>Programországok (5): EL, IE, PT, RO, és röviddel az AMR közzététele után: CY. Kiiigazítási programja és a neki juttatott</p>	Mind a 13 IDR-ország	ES, SI.	0	0	<p>Ciprus esetében ténylegesen nem készült IDR, mivel az AMR és az IDR közzététele közti időszakban megegyezés született az országnak nyújtott pénzügyi segítségről.</p> <p>Franciaország, Olaszország és Magyarország esetében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az egyensúlyhiány határozott politikai intézkedéseket kíván.</p> <p>Annak ellenére, hogy Szlovénia és Spanyolország esetében a Bizottság 2013-ban</p>

	pénzügyi segítség ágazati jellege miatt ES nem tekinthető programországnak.					túlzott egyensúlyhiányt állapított meg, a nemzeti reformprogramokban és a stabilitási programokban előterjesztett szakpolitikai intézkedések minőségére tekintettel nem került sor a MIP korrekciós ágának alkalmazására. Ehelyett a Bizottság egyedi, informális jellegű figyelemmel kíséréséről döntött e két tagállam vonatkozásában, és nyitva hagyta a korrekciós ág későbbi igénybevételének lehetőségét.
2014	<p>IDR készítendő 17 tagállamról: BE, BG, DE (új), DK, IE (új, a kiigazítási program sikeres befejezését és a rendes eljárásba való visszakerülést követően), ES, FR, HR (új, csatlakozást követően), IT, LU (új), HU, MT, NL, SI, SE, FI, UK.</p> <p>Nem kell IDR-t készíteni (nincs egyensúlyhiány) 7 tagállam esetében: CZ, EE, LV, LT, PL, AT, SK.</p> <p>Programországok (4): EL, IE, PT, RO.</p>	DK, MT és LU kivételével az összes többi IDR-ország (14).	IT, HR, SI.	0	0	<p>Írország, Spanyolország, Franciaország, Olaszország és Magyarország esetében Bizottság úgy ítélte meg, hogy az egyensúlyhiány határozott politikai intézkedéseket kíván.</p> <p>Több lépés tekintetében ez az év úttörőnek számít:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Spanyolország esetében az egyensúlyhiányt „túlzottról” visszaminősítették normálra – három esetben (DK, LU, MT) az IDR alapján nem kellett egyensúlyhiányt megállapítani – egy esetben rendkívül magas folyómérlegtöbblet indokolta az IDR elkészítését (Németország) – egy korábbi programország (Írország) visszakerült a rendes MIP eljárásba. <p>2013-hoz hasonlóan a korrekciós ág igénybevételére nem került sor, mivel a Bizottság megfelelően ambiciózusnak ítélte a nemzeti reformprogramokban, valamint a stabilitási és konvergenciaprogramokban bemutatott intézkedéseket. Ehelyett a Bizottság a végrehajtási intézkedések egyedi figyelemmel kíséréséről döntött Olaszország, Horvátország és Szlovénia (túlzott egyensúlyhiány) mellett, Írország,</p>

						Spanyolország (programot követő utólagos felügyelet alapján) és Franciaország esetében is.
--	--	--	--	--	--	--

2.2. Az egyensúlyhiányok és a túlzott egyensúlyhiányok jellege a 2012–2014 közötti ciklusokban

	Év	Az egyensúlyhiányok jellege
BE	2012	<i>Egyensúlyhiány:</i> Az áruk külső versenyképességét és az eladósodottságot érintő makrogazdasági fejlemények, mindenekelőtt az államadósság magas szintje igényel további figyelmet, hogy csökkenthető legyen a gazdaság működését károsan befolyásoló hatások kockázata.
	2013	<i>Egyensúlyhiány:</i> Az áruk külső versenyképességét és az eladósodottságot érintő makrogazdasági fejlemények, mindenekelőtt az államadósság magas szintjének következményei a reálgazdaság számára, igényelnek további figyelmet.
	2014	<i>Egyensúlyhiány:</i> Az áruk külső versenyképességét érintő fejlemények igényelnek további figyelmet, mivel a tartós romlás veszélyeztetheti a makrogazdasági stabilitást.
BG	2012	<i>Egyensúlyhiány:</i> A külső eladósodottság szintjét, valamint a vállalati szektor hitelállomány-leépítését és a munkaerő-piaci alkalmazkodási folyamatot érintő egyes makrogazdasági fejlemények igényelnek figyelmet, hogy csökkenthető legyen a gazdaság működését károsan befolyásoló hatások kockázata.
	2013	<i>Egyensúlyhiány:</i> A hitelállomány-leépítés vállalati szektorra gyakorolt hatása, valamint a külső pozíciók, a versenyképesség és a munkaerőpiac folyamatos kiigazítása igényel továbbra is figyelmet.
	2014	<i>Egyensúlyhiány:</i> A munkaerőpiac elhúzódó kiigazítása határozott intézkedéseket tesz indokolttá, miközben a külső pozíció korrekciója és a vállalati hitelállomány-leépítés jól halad.
DK	2012	<i>Egyensúlyhiány:</i> Egyes makrogazdasági fejlemények, nevezetesen a gazdaság alapját képező külső versenyképesség és a háztartások eladósodottságával kapcsolatos potenciális kockázatok igényelnek figyelmet, hogy csökkenthető legyen a gazdaság működését károsan befolyásoló hatások kockázata.
	2013	<i>Egyensúlyhiány:</i> Az ingatlanpiac folytatódó kiigazítása és a háztartások és a magánszektor eladósodottságának magas szintje, valamint a külső versenyképességet meghatározó tényezők igényelnek folyamatos figyelmet.
	2014	<i>Az egyensúlyhiány-eljárás értelmében már nem áll fenn egyensúlyhiány:</i> Az ingatlanpiaci kiigazítások, valamint a magánszektor magas adósságállományának a reálgazdaságra és a pénzügyi szektor stabilitására gyakorolt hatásai korlátozottnak tűnnek. Ugyanakkor ezek a fejlemények és a külső versenyképességet meghatározó tényezők folyamatos nyomon követést igényelnek.
DE	2014	<i>Egyensúlyhiány:</i> A folyó fizetési mérleg tartósan nagyon magas többletet mutatott, ami erős versenyképességet tükröz, miközben a megtakarítások jelentős része külföldön került befektetésre. Ez annak is a jele, hogy a hazai növekedés továbbra is elnyomott maradt, és a gazdasági erőforrásokat esetleg nem hatékonyan osztották el. Bár a folyó fizetési mérleg többlete nem jelent a nagy mértékű hiányokhoz hasonló kockázatokat, a folyó fizetési mérleg többletének mértékét és huzamos jellegét szoros figyelemmel kell kísérni Németországban. Tekintettel a német gazdaság méretére, különösen fontosak a hazai gazdaság és az euróövezet működését károsan befolyásoló hatások kockázatát csökkentő intézkedések.
IE	2014	<i>Célzott nyomon követést és határozott szakpolitikai intézkedéseket igénylő egyensúlyhiányok:</i> A pénzügyi szektor fejleményei, a magán és állami szektor eladósodottsága, és ehhez kapcsolódóan a magas bruttó és nettó külső kötelezettségek és a munkaerőpiac helyzete arra utal, hogy a kockázatok még mindig fennállnak.
ES	2012	<i>Nagyon súlyos egyensúlyhiány:</i> A makrogazdasági fejlemények, nevezetesen a magánszektor adósságállományának magas szintje, a jelentős negatív külső pozíció és az ingatlanpiaci tendenciák által befolyásolt pénzügyi szektor szoros nyomon követést és sürgős gazdaságpolitikai figyelmet tesz szükségessé, hogy elháríthatók legyenek a gazdaság és a gazdasági és monetáris unió működését érintő káros hatások.

	2013	<i>Túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány:</i> A rendkívül magas belső és külső adósságszint továbbra is kockázatot jelent a növekedés és a pénzügyi stabilitás szempontjából. A határozott uniós szintű fellépés, valamint Spanyolország intézkedései az állományok látható kiigazítását, valamint a finanszírozási költségek és a közvetlen kockázatok csökkenését eredményezte.
	2014	<i>Célzott nyomon követést és határozott szakpolitikai intézkedéseket igénylő egyensúlyhiányok:</i> Több tekintetben egyértelmű előrelépés történt a tavaly túlzottként azonosított egyensúlyhiány kiigazítása terén, és a beindult gazdasági növekedés csökkentette a kockázatokat. Az egyensúlyhiányok mértéke és egymással összefüggő természete, különösen a belső és külső adósság magas szintje azonban azt jelzi, hogy a kockázatok még fennállnak. A Bizottság folytatja a Tanács által az európai szemeszter keretében Spanyolországnak ajánlott szakpolitikák célzott nyomon követését, és rendszeresen jelentést tesz a Tanácsnak és az eurócsoporthoz. A nyomon követés a pénzügyi támogatási programot követő utólagos felügyeletre fog támaszkodni.
FR	2012	<i>Súlyos egyensúlyhiány:</i> Az exportteljesítményt és a versenyképességet érintő bizonyos makrogazdasági fejleményekre kell figyelmet fordítani, hogy csökkenthető legyen a gazdaság működését károsan befolyásoló hatások kockázata.
	2013	<i>Célzott nyomon követést és határozott szakpolitikai intézkedéseket igénylő egyensúlyhiányok:</i> A kereskedelmi mérleg és a versenyképesség költségtényezők és nem költségalapú tényezők miatti romlása a romló külső pozícióra és a magas államadósságra tekintettel igényel figyelmet. Tekintettel a francia gazdaság méretére, különösen fontosak a francia gazdaság és a gazdasági és monetáris unió működését károsan befolyásoló hatások kockázatát csökkentő intézkedések.
	2014	<i>Célzott nyomon követést és határozott szakpolitikai intézkedéseket igénylő egyensúlyhiányok:</i> A kereskedelmi mérleg és a versenyképesség romlása, valamint az állami szektor magas szintű eladósodottságának következményei igényelnek folyamatos szakpolitikai figyelmet. Tekintettel a francia gazdaság méretére és az euróövezet működésére gyakorolt esetleges továbbgyűrűző hatásokra, különösen fontosak a francia gazdaság és az euróövezet működését befolyásoló káros hatások kockázatát csökkentő határozott intézkedések. Tekintettel a 2013-as részletes vizsgálat által már kért szakpolitikai fellépés szükségességére, a Bizottság megkezdi a Tanács által az európai szemeszter keretében Franciaországnak ajánlott szakpolitikák célzott nyomon követését, és rendszeresen jelentést tesz a Tanácsnak és az eurócsoporthoz.
HR	2014	<i>Túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány:</i> A következőkből fakadó sebezhetőség igényel politikai fellépést: a jelentős külső kötelezettségek, a romló exportteljesítmény, a magas hitelállománnyal rendelkező vállalkozások és az államháztartás gyors mértékben növekvő adóssága, és mindez alacsony növekedési és gyenge kiigazítási kapacitással párosul.
IT	2012	<i>Súlyos egyensúlyhiány:</i> Az exportteljesítményre vonatkozó makrogazdasági fejleményekre kell figyelmet fordítani, mivel Olaszország az euró bevezetése óta folyamatosan veszít külső versenyképességéből. Tekintettel az államadósság magas szintjére, kulcsfontosságú prioritásnak kell tekinteni a növekedés javítását, hogy csökkenthető legyen a gazdaság működését befolyásoló káros hatások kockázata.
	2013	<i>Célzott nyomon követést és határozott szakpolitikai intézkedéseket igénylő egyensúlyhiányok:</i> Az exportteljesítmény és a mögöttes versenyképesség-romlás, valamint az állami szektor eladósodottsága a visszafogott növekedési környezetben továbbra is kiemelt figyelmet igényelnek a széles körű reform-ütemterv keretében annak érdekében, hogy csökkenthető legyen az olasz gazdaság és a gazdasági és monetáris unió működését befolyásoló káros hatások kockázata, különös tekintettel az olasz gazdaság méretére.
	2014	<i>Túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány:</i> A nagyon magas szintű államadósság és a gyenge külső versenyképesség, melyek végső soron a termelékenység elhúzódóan lassú növekedésében gyökereznek, sürgős szakpolitikai figyelmet igényelnek. Tekintettel az olasz gazdaság méretére, különösen fontos megfelelő intézkedéseket hozni az olasz gazdaság és az euróövezet működését befolyásoló káros hatások kockázatának csökkentése érdekében.
CY	2012	<i>Nagyon súlyos egyensúlyhiány:</i> A makrogazdasági fejlemények miatt a folyó fizetési mérleg, az államháztartás és a pénzügyi szektor területén van szükség szoros nyomon követésre, és sürgősen figyelmet kell fordítani a gazdaságpolitikára annak érdekében, hogy elháruljanak a gazdaság és a gazdasági és monetáris unió működését befolyásoló káros hatások.

HU	2012	<i>Súlyos egyensúlyhiány:</i> Bizonyos makrogazdasági folyamatok – például az erősen negatív nettó nemzetközi befektetési pozíció és az államadósság – igényelnek nagyon szoros figyelmet annak érdekében, hogy csökkenthető legyen a gazdaság működését befolyásoló káros hatások kockázata.
	2013	<i>Célzott nyomon követést és határozott szakpolitikai intézkedéseket igénylő egyensúlyhiányok:</i> Az erőteljesen negatív nettó nemzetközi befektetési pozíció folyamatban lévő, nagyrészt a magánszektor – magas államadósság és gyenge üzleti környezeti háttér előtt zajló – hitelállomány-leépítésétől függő kiigazítása igényel továbbra is fokozott figyelmet a gazdaság működését befolyásoló káros hatások számottevő kockázatának csökkentése érdekében.
	2014	<i>Célzott nyomon követést és határozott szakpolitikai intézkedéseket igénylő egyensúlyhiányok:</i> Az erőteljesen negatív nettó nemzetközi pozíció folyamatban lévő kiigazítása, az állami és magánadósság magas szintje a törekeny pénzügyi szektor tükrében, és a romló exportteljesítmény igényel továbbra is fokozott figyelmet, hogy csökkenthető legyen a gazdaság működését befolyásoló káros hatások számottevő kockázatának csökkentése.
LU	2014	<i>Az egyensúlyhiány-eljárás értelmében nem áll fenn egyensúlyhiány:</i> A hatékony és a válságnak jól ellenálló pénzügyi szektorra épülő növekedési modellből fakadó kihívások. Ennek ellenére a feldolgozóipar versenyképességének csökkenése, az ingatlanpiac alakulása és a magánszektor eladósodottságának magas szintje folyamatos nyomon követést igényel.
MT	2013	<i>Egyensúlyhiány:</i> Az államháztartás hosszú távú fenntarthatósága igényel figyelmet, míg a jelentős méretű pénzügyi ágazat, és azon belül különösen a belföldi irányultságú bankok közötti szoros kapcsolat, valamint az ingatlanpiac kihívásokat vet fel a pénzügyi stabilitás tekintetében, és folyamatos nyomon követést igényel.
	2014	<i>Az egyensúlyhiány-eljárás értelmében már nem áll fenn egyensúlyhiány:</i> Bár az eladósodottság szintje továbbra is magas, a magán- és az állami szektor adósságállományának fenntarthatóságát és a pénzügyi szektor stabilitását érintő kockázatokat úgy tűnik, sikerült feltartóztatni, jöllehet, ezek folyamatos nyomon követést igényelnek.
NL	2013	<i>Egyensúlyhiány:</i> A makrogazdasági egyensúlyhiány – figyelemmel a magánszektor adósságállományára és a hitelállomány-leépítési nyomásra –, valamint az ehhez társuló, az ingatlanpiacon még fennálló rossz hatékonyság igényel figyelmet. Bár a folyó fizetési mérleg jelentős többlete nem hordoz olyan kockázatokat, mint a jelentős hiány, a Bizottság folytatni fogja a holland folyó fizetési mérleg alakulásának nyomon követését.
	2014	<i>Egyensúlyhiány:</i> Figyelemmel kell lenni a magánszektor eladósodottságával és a folytatódó hitelállomány-leépítéssel kapcsolatos makrogazdasági fejleményekre, a lakáspiacon továbbra is fennálló hiányosságokkal együtt. Bár a folyó fizetési mérleg nagy többlete nem jár a jelentős hiányhoz hasonló kockázatokkal, és részben a hitelállomány-leépítés szükségességéhez kapcsolódik, a Bizottság az európai szemeszter keretében figyelni fogja Hollandia folyó fizetési mérlegének alakulását.
SI	2012	<i>Súlyos egyensúlyhiány:</i> A vállalati szektor tőkeáttétel-csökkentésével és a bankok stabilitásával kapcsolatos makrogazdasági fejlemények, valamint a kedvezőtlen, de kevésbé sürgető fejlemények a külső versenyképesség tekintetében szoros nyomon követést igényelnek annak érdekében, hogy csökkenthető legyen a gazdaság működését befolyásoló káros hatások jelentős kockázata.
	2013	<i>Túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány:</i> Mostanáig a magán- és államadósság nem éri el az eredménytábla riasztási küszöbértékét, és a nettó külső adósság is viszonylag mérsékelt. Mindazonáltal az egyre gyorsuló negatív gazdasági tendenciák kontextusában jelentős a pénzügyi szektor stabilitását érintő, a vállalati eladósodottságból és hitelállomány-leépítésből származó kockázat, többek között az államadósság szintjével való kölcsönös kapcsolat révén. E kockázatokhoz társul a munkaerő- és tőkepiacok korlátozott alkalmazkodóképessége és egy olyan gazdasági szerkezet, amelyben az állami tulajdon dominál. A politikai bizonytalanság időszakai és a reformok előtt álló jogi akadályok megakadályozták Szlovéniát abban, hogy megfelelő módon tudja kezelni az egyensúlyhiányokat és fokozni tudja alkalmazkodóképességét, így sérülékenysége nőtt a súlyos állami finanszírozási problémákkal jellemzett időszakban.
	2014	<i>Túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány:</i> Az egyensúlyhiány az elmúlt év során javult a makrogazdasági kiigazításnak és Szlovénia érdemi szakpolitikai intézkedéseinek köszönhetően. Ugyanakkor a szükséges kiigazítás mértéke azt mutatja, hogy még mindig jelentős kockázatok állnak fenn. A Bizottság folytatni fogja azon szakpolitikák célzott nyomon követését, amelyeket a Tanács ajánlott Szlovéniának az európai szemeszter keretében, és erről

		rendszeresen jelentést fog tenni a Tanácsnak és az eurócsoportnak.
FI	2012	<i>Egyensúlyhiány:</i> A versenyképességet érintő bizonyos makrogazdasági fejleményekre kell figyelmet fordítani, hogy csökkenthető legyen a gazdaság működését károsan befolyásoló hatások kockázata.
	2013	<i>Egyensúlyhiány:</i> A folyó fizetési mérleg jelentős romlása és az ipari szerkezetátalakítás miatti gyenge exportteljesítmény, valamint a költségalapú és nem költségalapú versenyképesség tényezői igényelnek folyamatos figyelmet.
	2014	<i>Egyensúlyhiány:</i> Az elmúlt évek ipari szerkezetátalakítása okozta gyenge exportteljesítmény, valamint a költségalapú és nem költségalapú versenyképesség tényezői igényelnek folyamatos figyelmet.
SE	2012	<i>Egyensúlyhiány:</i> A magánszektor adósságállományát és az ingatlanpiacot érintő bizonyos makrogazdasági fejleményekre kell figyelmet fordítani, hogy csökkenthető legyen a gazdaság működését károsan befolyásoló hatások kockázata.
	2013	<i>Egyensúlyhiány:</i> A magánszektor eladósodottságával és a folytatódó hitelállomány-leépítéssel kapcsolatos makrogazdasági fejlemények és a lakáspiacon továbbra is fennálló hiányosságok igényelnek továbbra is figyelmet. Noha a folyó fizetési mérleg jelentős többlete nem hordoz olyan kockázatokat, mint a jelentős hiány, a Bizottság folytatni fogja a svéd folyó fizetési mérleg alakulásának nyomon követését.
	2014	<i>Egyensúlyhiány:</i> Továbbra is figyelmet igényelnek a háztartások eladósodásával kapcsolatos fejlemények, melyek az ingatlanpiac hatékonyságának hiányával párosulnak. Bár a folyó fizetési mérleg nagy többlete nem jár a nagy hiányhoz hasonló kockázatokkal, és részben a hitelállomány-leépítés szükségességéhez kapcsolódik, a Bizottság az európai szemeszter keretében figyelni fogja Svédország folyó fizetési mérlegének alakulását.
UK	2012	<i>Egyensúlyhiány:</i> A háztartási adósságállományt és az ingatlanpiacot érintő makrogazdasági fejlemények és ehhez hasonlóan a külső versenyképességet érintő kedvezőtlen, de kevésbé sürgető fejlemények igényelnek figyelmet annak érdekében, hogy csökkenthető legyen a gazdaság működését befolyásoló káros hatások kockázata.
	2013	<i>Egyensúlyhiány:</i> A háztartások adósságállománya terén tapasztalható, a jelzáloghitelek magas szintjével és az ingatlanpiac sajátosságaival összefüggő makrogazdasági fejlemények, valamint az exportpiaci részesedés terén tapasztalt kedvezőtlen fejlemények igényelnek folyamatos figyelmet.
	2014	<i>Egyensúlyhiány:</i> A háztartások adósságállománya terén tapasztalható, a jelzáloghitelek magas szintjével és az ingatlanpiac sajátosságaival összefüggő fejlemények, valamint az exportpiaci részesedés terén tapasztalt kedvezőtlen fejlemények igényelnek folyamatos figyelmet.

2.3. A makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás végrehajtására vonatkozó eljárás során alkalmazott kritériumok

Az eljárás végrehajtása során a Bizottság a következő szempontokat vizsgálta meg. *Először:* az egyensúlyhiány szorosan összefügg a *fenntarthatósággal*. Ha valamely tendencia vagy helyzet nem fenntartható, akkor végső soron fennáll a veszélye, hogy hirtelen kiigazításokra lesz szükség. Ilyen tendencia lehet a versenyképesség csökkenése, amely veszélybe sodorhatja a gazdasági tevékenység magas szintjét és a foglalkoztatást, vagy a hitelek és eszközök árait érintő fejlemények, amelyek olyan pénzügyi buborékokat idézhetnek elő, amelyeket a hibás elvárások okán a piacok nem korrigálnak haladéktalanul. De a fenntarthatóság kapcsán nem csak a hosszú időn keresztül felhalmozódott strukturális hiányosságokról van szó; aggodalomra adhatnak okot a pénzügyi szektor gyengeségei is, amelyek bizonyos alkalmakkor (külső sokkok, belső fejlemények, vagy a pénzügyi szektor belföldi szabályozásának eredményeként) gyorsan veszélybe sodorhatják a pénzügyi stabilitást és átterjedhetnek az egész gazdaságra. Hirtelen és káros korrekciókra kerülhet sor, ha egy ország elveszíti a pénzügyi piacokhoz való hozzáférést vagy ha finanszírozási kapacitása tovább romlik. *Másodszor:* az egyensúlyhiányok megnyilvánulhatnak a *forráselosztás súlyos torzulásában* is. Ez történhet például azokban az esetekben, amikor a belső vagy határokon átnyúló pénzmozgások egy adott ágazatban túlzott mértékű növekedéshez vezetnek. Ez önmagában is fenntarthatatlanná válhat, amint az például az építőipar jelentős bővülései vagy a túlzott méretű állami szektorok esetében látható volt. Ez a sajátosság kiegészíti a fenntarthatóság értékelését azáltal, hogy az egyensúlyhiány kapcsán olyan helyzetekre is figyelmet fordít, amelyek önmagukban véve pénzügyileg fenntarthatók lehetnek, ugyanakkor magas szociális és gazdasági költségekkel járnak. Jó példa erre a tartósan magas *fizetésimérleg-többlet*. Az említett többlet nem okoz problémát az érintett ország külső fenntarthatósága szempontjából,¹⁴ ugyanakkor jelezheti a források egyoldalú elosztását a külkereskedelmi forgalomba kerülő termékek ágazata irányába, valamint az elégtelen keresletet és a hiányzó beruházásokat, amelyek megnehezítik az állóeszköz-felhalmozást és visszahúzzák a középtávú növekedési potenciált. *Harmadszor:* a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárás szempontjából vett egyensúlyhiány *káros továbbgyűrűző hatásokat eredményezhet* a partnerekre nézve.¹⁵ A továbbgyűrűző hatások *önmagukban* általában véve nem jelentenek egyensúlyhiányt, hanem olyan tényezőknek minősülnek, amelyek más egyensúlyhiányok súlyosbodását okozzák, mint például a jelentős folyófizetésimérleg-hiány vagy -többlet. A gyakorlatban a Bizottság a makrogazdasági kockázatok értékelésére törekedett (értékelve mind a kedvezőtlen események valószínűségét, mind ezeknek a növekedésre, a foglalkoztatásra és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatását az egyes országokra, az Unióra és az euróövezet egészére nézve), tekintettel a *sajátos helyzetre és dinamikára*, valamint a végrehajtott *szakpolitikákra*.

---

¹⁴ Lásd: COM(2013) 790.

¹⁵ Lásd *Quarterly Report on the Euro Area* (Negyedéves jelentés az euróövezetről), 2013/2. és 3. szám.